

ODMACH (1) sb m

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-); -a- (1) *KlonWor*, -ã- (1) *Górndworz*.

sg G odmacha (1) *RejKup*, odmâchu (1) *Górndworz*. ♦ I odmach(e)m (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, *Linde XVI – XVIII w.*

W utartych wyrażeniach (3) :

Wyrażenie: »prostym odmachem« = *bez ogródek, bezceremo* (1): STrách o tey fkorze piłác: bo tá groźbą/ ftráchem Nárabia; iż ták mowić mam proftym odmâchem. *KlonWor* 81.

Wyrażenia przyimkowe: »bez odmachu(-a)« = *natychmiast; bez zastanowienia; może też: bez ceremonii, niegrzecznie* (2): Cha cha cha cha bes od macha Chcze mi fię tego walacha. *RejKup* i7v; gdy gofpodarz/ iáko przyfthało prosił/ áby zoftał ná obiad/ bez odmachu powiedział/ bárzo rad práwi/ bo iednák widzę thu proźne mieyfcze iednemu *Górndworz* P8v; [Świecki na duchownego, a ten zaś na tego, [...] jachał bez odmachu *PismaPolit* 20; którą [wolnościq] fie [ewangelicy] popifuią w tym/ że potráwy od Kościołá ná czás zákazáne bez odmâchu iedzą/ gdy fie im podoba. *WujPosŚw* 1584 251 (*Linde*); *ŁaszczPogrom* 9v].

[»z odmachem« = *prawdopodobnie: z pewnością siebie*: SKoro ich dwu álbo więc trzy do ftołu siędą/ Szpráchác wnetże iuż z odmâchem o wierze będą *PrzestrObr* A2v.]

LWil